

Sygn. akt XV Ca 22/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Godlewski

Sędzia: SO Joanna Andrzejak-Kruk (spr.)

Sędzia: SR del. Piotr Kurek

Protokolant: prot. sąd. Agata Lipowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 marca 2014 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa G. U.

przeciwko M. G. (1), M. G. (2) i K. G.

o eksmisję

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanych

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 5 kwietnia 2013 r.

sygn. akt IX C 260/12

postanawia:

1. uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie w sprawie;
2. koszty procesu w obu instancjach znieść wzajemnie między stronami.

/-/ J. Andrzejak - Kruk /-/ K. Godlewski /-/ P. Kurek

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 16.03.2012r. powódka G. U. wystąpiła o nakazanie pozwanym M. G. (1) i M. G. (2), aby opróżnili, opuścili i wydali powódce lokal mieszkalny przy ul. (...) w K., a także o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanych kosztów procesu według norm przepisanych. Po ostatecznym uzasadnieniu swego stanowiska powódka wywodziła, że jest właścicielką nieruchomości zajmowanej przez pozwanych, zaś pozwani nie dysponują skutecznym względem powódki tytułem prawnym do korzystania z lokalu, gdyż umowę przedwstępną ustanowienia odrębnej własności i sprzedaży lokalu zawierali z poprzednim właścicielem, a nie nastąpiło przeniesienie praw i obowiązków z niej wynikających na powódkę.

Pozwani w odpowiedzi na pozew domagali się oddalenia powództwa oraz obciążenia powódki kosztami procesu. Zdaniem pozwanych powódka od maja 2010r. uznawała się stroną umowy przedwstępnej, a odstąpienie od niej nie

było skuteczne, gdyż § 9 umowy przewidujący takie uprawnienie stanowił klauzulę abuzywną w rozumieniu art. 385¹ k.c. Z ostrożności pozwani zarzucili sprzeczność powództwa z zasadami współżycia społecznego.

Postanowieniem z dnia 14.11.2013r. Sąd Rejonowy wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego K. G. która również wniosła o oddalenie powództwa powołując się na argumentację pozostałych pozwanych.

Wyrokiem z dnia 5.04.2013r., sygn. akt IX.C.260/12 Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu:

1. nakazał pozwanym, aby opuścili, opróżnili i wydali powódce lokal mieszkalny nr (...)znajdujący się w budynku przy ul. (...)w K.;
2. orzekł o braku uprawnienia pozwanych do lokalu socjalnego;
3. zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 337,-zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku złożyli pozwani, zaskarżając go w całości oraz zarzucając:

1. nierozpoznanie istoty sprawy poprzez nierozstrzygnięcie kwestii, czy powódkę i pozwanych łączyła przedwstępna umowa z dnia 20.11.2009r., co miało fundamentalny wpływ na ocenę, czy doszło do odstąpienia od umowy i w konsekwencji decydowało o posiadaniu lub braku tytułu prawnego pozwanych do korzystania z przedmiotowej nieruchomości;
2. naruszenie art. 5 k.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy wystąpienie przez powódkę z pozwem o nakazanie opuszczenia, opróżnienia i opuszczenia nieruchomości stanowiło nadużycie przysługującego jej prawa podmiotowego;
3. naruszenie art. 385¹ k.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy § 8.5 i § 9 przedwstępnej umowy z dnia 20.11.2009r. kształtują prawa i obowiązki kupujących w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając ich interesy;
4. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, że powódka odstąpiła od umowy przedwstępnej z dnia 20.11.2009r. w sytuacji, gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że powódka nie złożyła oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Z uwagi na powyższe, pozwani wnieśli o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji oraz pozostawienie temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach procesu, a ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych za I oraz II instancję.

Pismem procesowym z dnia 24.03.2014r. powódka oświadczyła, iż w związku z zawarciem ugody pozasądowej cofa pozew.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wprawdzie powódka cofnęła pozew, natomiast w rzeczywistości nie była to czynność, o której mowa w art. 203 k.p.c. Przepis ten dotyczy bowiem przypadku, gdy powód cofa pozew z zastrzeżeniem dochodzenia roszczenia nowym pozwem (tj. bez zrzeczenia się roszczenia) albo też cofa pozew rezygnując z dochodzonego roszczenia (a więc zrzeka się roszczenia). Kryteriom tym nie odpowiada sytuacja, w której powód odstępuje od podtrzymywania powództwa z uwagi na spełnienie przez pozwanego świadczenia, i to z zamiarem zaspokojenia roszczenia powoda (tak też np. orzeczenia Sądu Najwyższego z 15.03.1955r., II CR 1449/54, publ. OSNCK 1956/1/12 oraz z 21.07.1951r., C 593/51, publ. OSN(C) 1952/2/49; J.Kot, „Umorzenie postępowania a koszty procesowe”, Nowe Prawo 1979/5/s.88). Oświadczenie o cofnięciu pozwu należy wówczas traktować jako wniosek o umorzenie postępowania na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. Wydanie wyroku staje się bowiem zbędne, gdyż zgłoszone roszczenie uzyskało ochronę prawną, o której

udzielenie wniósł powód, a więc zrealizowany został cel, dla którego wytoczono powództwo (tak m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 11.07.2007r., III SPP 28/07, LEX nr 964476; z 19.01.2006r., III SPP 165/05, publ. OSNP 2006/23-24/376; z 16.07.1998r., II UKN 138/98, publ. OSNP 1999/13/440).

W niniejszej sprawie po wydaniu przez Sąd Rejonowy wyroku uwzględniającego powództwo strony zawarły w dniu 28.02.2014r. ugodę, w której ustaliły, że pozwani nie nabędą własności zajmowanego lokalu mieszkalnego oraz że wydadzą go powódce w terminie do dnia 17.03.2014r. za jednoczesną zapłatą do ich rąk kwoty 80.000,-zł, stanowiącej całkowite i ostateczne rozliczenie wszelkich roszczeń stron (k.359-361). Na podstawie aneksu do ugody termin wydania lokalu przesunięto do dnia 22.03.2014r. (k.361v), przy czym nie jest sporne, że pozwani wykonali ugodę i wyprowadzili się z nieruchomości (oświadczenie pozwanej M. G. na rozprawie apelacyjnej – k.362). Oznacza to, że zrealizowany został cel, do osiągnięcia którego zmierzała powódka wytaczając powództwo o eksmisję i stąd Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c. uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie w sprawie.

O kosztach procesu w obu instancjach Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 104 k.p.c., znosząc je wzajemnie między stronami. Powyższy przepis znajduje zastosowanie wprost tylko w razie zawarcia ugody sądowej, natomiast zdaniem Sądu Okręgowego dopuszczalne jest jego stosowanie w drodze analogii również w przypadku cofnięcia pozwu na skutek zawarcia ugody pozasądowej i zaspokojenia roszczenia powoda. W ugodzie z dnia 28.02.2014r. strony oświadczyły, że ich celem jest całkowite i ostateczne rozliczenie wzajemnych roszczeń wynikających m.in. z kosztów sądowych i adwokackich związanych z niniejszym postępowaniem (§ 3 pkt E), przy czym powódka wyraźnie zrzekła się „roszczeń o zwrot kosztów sądowych i adwokackich związanych ze sprawą IX.C.260/12” (§ 5), zaś pozwana na rozprawie apelacyjnej podała, że również pozwani nie mają do w stosunku powódki roszczeń związanych z kosztami procesu (k.363). Prowadzi to do wniosku, że strony w sposób definitywny i wyczerpujący uregulowały w ugodzie kwestię rozliczenia kosztów niniejszego postępowania.

/-/ Joanna Andrzejak-Kruk /-/ Krzysztof Godlewski /-/ Piotr Kurek